

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 71 0 P 187069 21 Rev 2
Banjaluka: 2.9.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednik vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.i.d.o.o. B., koga zastupa punomoćnik M.A., advokat iz B., protiv tuženih D.N.1 iz B. i D.N.2. iz D., B., koje zastupaju punomoćnici L.R. i M.B., advokati iz Zajedničke advokatske kancelarije, B., radi isplate, vrijednost spora 40.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 187069 20 Gž 3 od 9.3.2021. godine, na sjednici održanoj 2.9.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbacuje.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 187069 19 P 3 od 22.6.2020. godine, obavezani su tuženi da solidarno isplate tužitelju iznos od 40.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.6.2014. godine do isplate, u roku od 30 dana.

Odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 71 0 P 187069 20 Gž 3 od 9.3.2021. godine, djelimično je usvojena žalba tuženih i preinačena prvostepena presuda tako što je obavezan svaki od tuženih da isplati tužitelju iznos od po 20.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.6.2014. godine do isplate, u roku od 30 dana od dana prijema prepisa odluke.

U preostalom dijelu je žalba tuženih odbijena i prvostepena presuda potvrđena u dijelu odluke o troškovima postupka.

Odbijen je zahtjev tuženih za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.053,00 KM.

Tuženi revizijom pobijaju drugostepenu odluku zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i zbog prekoračenja tužbenog zahtjeva, sa prijedlogom da se pobijana odluka preinači i tužbeni zahtjev odbije, a tužitelj obaveže da tuženima nadoknađi troškove postupka, zajedno sa troškovima na ime sastava revizije u iznosu od 1.316,25 KM.

Tužitelj u odgovoru predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije dozvoljena.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se obavežu tuženi da mu solidarno isplate iznos od 40.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.6.2014. godine do isplate.

Oredbom člana 237. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP-u), propisano je da stranke mogu izjaviti reviziju protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu u roku od 30 dana od dana dostavljanja prepisa presude (stav 1.); da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, odnosno u privrednim sporovima iznos od 50.000,00 KM (stav 2.); da u slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovog člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog

materijalnopravnog ili procesnopravnog pitanja važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, s tim što su pod tačkama 1., 2. i 3. nabrojani naročiti slučajevi. (stav 3.); da u reviziji iz stava 3. ovog člana stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (stav 4.).

Kada je tužbeni zahtjev izražen u novcu, kao vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva (član 316. stav 2. ZPP-u), dok se kamata, ugovorna kazna i ostala sporedna potraživanja ne uzimaju u obzir pri određivanju vrijednosti spora ako ne čine glavni zahtjev (stav 3.).

Tuženi su u ovom sporu formalni suparničari u smislu člana 362. stav 1. tačka 2. ZPP-u i postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda za svakog od tuženih, kao i za tužitelja.

Kada u tužbi ima više tuženih, kao u ovom sporu, kod formalnog pasivnog suparničarstva, svaki od tuženih kao suparničar je samostalna stranka u parnici. Radnje ili propuštanje nekoga od njih ne koristi, niti šteti drugim suparničarima. U odnosu na svakog od formalnih suparničara sud može posebno odlučivati. Nema pravnih smetnji da svaki od formalnih pasivnih suparničara bude posebno tužen od strane tužitelja i da se vodi onoliko parničnih postupaka koliko ima tuženih. Procesno pravni institut formalnog suparničarstva ustanovljen je prvenstveno iz razloga procesne ekonomije da bi se proveo racionalniji, brži i jeftiniji postupak.

Okolnosti na koje je ukazano upućuju na zaključak da se vrijednost predmeta spora, kada postoji formalno pasivno suparničarstvo u smislu člana 316. ZPP-u, određuje prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva, a ne njihovog zbira.

Drugostepenom presudom udovoljeno je tužbenom zahtjevu tužitelja tako što su tuženi, umjesto ranije utvrđene solidarne obaveze isplate ukupnog iznosa od 40.000,00 KM, sada obavezani da svaki od njih isplati tužitelju iznos od po 20.000,00 KM na ime dijela isplaćene kupoprodajne cijene, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 19.6.2014. godine do isplate.

Slijedi da je vrijednost pobijanog dijela pravosnažne odluke za svakog od tuženih 20.000,00 KM i ispod je zakonskog cenzusa propisanog odredbom člana 237. stav 2. ZPP-u, što njihovu reviziju po tom osnovu čini nedozvoljenom.

S obzirom da se tuženi nisu pozvali na odredbu člana 237. stav 3. ZPP-u, niti su reviziju sačinili saglasno stavu 4. tog člana, ovaj sud se nije ni mogao upuštati u ocjenu da li je odlučivanje o reviziji važno za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Temeljem odredbe člana 237. stav 2. u vezi sa odredbom člana 247. stav 2. i stav 4. ZPP-u, revizija je odbačena kao nedozvoljena.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić